

teljice iz Ptujске okolice na predvečer okusno in lepo z zelenjem ovile in s cveticami okrasile. Po prihodu osebnega vlaka iz Ormoža, ki nam je število dragih gostov pripeljal, pričel se je tričetrt na šest slavnostni koncert. Godbo priskrbel je oddelek vrlodobre ptujске mestne godbe in nekateri učitelji, pevske točke pa, moške in mešane zборе, izvajali so učitelji in učiteljice iz Ptujскеga okraja s sodelovanjem gg. Porekarja in Šabca s Huma pri Ormožu. Vse godbene in pevske dele vodil je kaj spretno g. Karl Zupančič iz Ptujске okolice, čigar neumornemu prizadevanju in energičnemu delovanju se je zahvaliti, da se je sploh ta slavnost priredila in tako nepričakovano sijajno uspela. Vsaka godbena in pevska točka sprejela se je z burnim ploskanjem, vendar najbolj ugajali so mešani zbori, ki so se morali vsled las-kavega priznavanja in viharnega odobravanja vsi ponavljati. Kaj pa tudi ne! Saj ste nastopali med drugimi vrlimi pevkami uzorni sestre, učiteljici M. in A. St. Kdor poslušal te krasne, zvonke glasove, nehoté so mu jasne besede Virkove: »Lepo kot angeli, v cvetju nedolžnosti, sladko prepeva slovensko dekle«.

Pozdrav g. predsednika, slavnostni govor, kakor vse poznejše krasne in vdusevljene napitnice izražale in povdarjale so jedino pravo in zdravo postopanje pri vzgojevanju in podučevanju slovenske mladine: prijateljsko, složno in skupno delovanje častite duhovščine in učiteljstva. Slovensko mladež versko-nravno vzgojevati na podlagi materinega jezika, je in bode končni namen obeh stanov.

Najsijajnejši del vse slavnosti pa je bila brez dvoma izborna predstava izvirne operete »Tičnik«. Vse predstavljanje je bilo tako živahno, naravno in neprisiljeno, vse petje tako milo-krasno, da je bilo občinstvo zares vzradoščeno in očarano. Resnično smo bili v zadregi, kateri izmed ljubkih igralk Ljuboslavi ali Zorinki, bi priznali prednost in podarili zaslužen venec — zatorej smo ga poklonili obema. Gospod Poljanec izkazal se je kot izbornega igralca, ki umé poslušalce s svojim simpatičnim baritonom v hipu pridobiti, šegavi Zelenkovič pa je občinstvo, kakor smo pričakovali, s svojim tenorjem in zdravim humorjem zabaval po stari že znani navadi.

Zares, to je bil časten, slaven dan za učiteljstvo Ptujskega okraja. Pristrčna hvala vsem sodelovalcem in sodelovalkam!

Cerkvene zadeve.

† Nadučitelj Karol Udl.

„Kje je pevec zdaj vesel,
Ki nam je prepeval?“

Te pesnikove besede vsiljujejo se mi vsikdar v spomin, spomnivšemu se ranjkega gosp. Karola Udl, bivšega zaslužnega jareninskega nadučitelja v pokoju. Množica hvaležnih src, koja so srkala svoje dušno krepilo iz pokojnikove neumorne delavnosti zre pobita v preteklost, k svojemu nepozabljivemu dobrotniku.

Pokojnik se je rodil l. 1817. in je z malim izimkom služboval kot učitelj v Jarenini, v svojem rojstvenem kraju, kjer je vse svoje duševne in telesne moči posvetil svojim »farnim« rojakom. Obsirno opisati njegovih stanovskih zaslug bilo bi pač nepotrebno, vsaj itak vsak, kdor pozna ime »Udl«, vidi tudi vanj vpleten zaslužni venec. Bodi le še rečeno, da je veljal ranjki kot »vzgleadni učitelj«, da je bil čvrsta in prava korenika svojega stanu, mož, ki je vsikdar znal uspešno braniti učiteljsko čast. Vsled svojega vestnega delovanja na vzgojeslovnem polju bil je od višjih šolskih oblastij

večkrat s pohvalnicami odlikovan in celo visoko c. kr. namestništvo v Gradcu izreklo je blagemu trpinu gledé njegove požrtvovalne delavnosti svoje častno priznanje. On je bil tudi eden tistih mož, ki so se ognili potujočevalnim valovom s tem, da so oživili učiteljsko društvo mariborskega okraja, kojemu je nekoliko let pokojnik sam načeloval; bil je svoje čase ud okrajnega šolskega sveta mariborskega.

Občudovanja vredno marljivost in tudi sposobnost kazal je umrli gledé godbe in petja, kar je z brezmejno vstrajnostjo in veliko požrtvovalnostjo večinoma le za čast božjo gojil; za to je bil vnet in navdušen — kakor nalašč za to ustvarjen. Kdor je imel priložnost poslušati v jareninski cerkvi mile harmonične glasove, ta le bo znal reči, koliko je blagi pokojnik storil v povzdigo cerkvenega petja. Veliko število jareninskih mladeničev in deklic izurilo se je pri njem brezplačno deloma v godbi, deloma v petju, kar je bolj ali manj uplivalo tudi na sosedne župnije. V resnici si je umrli pevec izbral kot geslo Hašnikove vrstice:

Sem pevec in peti
Je vse mi na sveti,
Saj dani so glasi,
Da pojem si včas —
Zakaj bi ne pel?“

katere so prečastiti gospod dekan ovili v ganljive besede, s kojimi so na dan pogreba, 17. majnika, naslikali pokojnikovo življenje.

Da je pa nepozabljivi pevec užival veliko naklonjenost, spoštljivost in hvaležnost, dokazano je bilo tudi na dan, ko se je njegovo truplo v krilo »črne matere zemlje« položilo. Komaj je jutranje solnce pozdravilo prijazne griče Slovenskih goric, že so prihajali žalujoči hvaležniki od blizu in daleč, ter se zbirali z rosnim očesom krog mrtvaskega odra svojega ljubljene učitelja, da bi mu skazali zadnjo čast, in ob 8. uri štela je že množica čez 2000 žalujočih src. Sprévoda se je udeležilo pet č. gosp. duhovnikov in 24 gospodov učiteljev. Z nekim posebnim zadoščenjem zrla je množica na gospoda c. kr. okrajna šolska nadzornika v uradniški uniformi, ki sta s svojo navzočnostjo povišala žalostno slavnost. Preč. gospod dekan, ki kot dober dušni zdravnik vsaki rani človeškega življenja znajo najti sposobno zdravilo, so tudi pri tej priložnosti izrazili svojo blagodušnost; stopili so na prižnico, kjer so se — kakor že omenjeno — spomnili pokojnika s tako jedernatimi besedami, da so bili vsi poslušalci globoko ganjeni. Na mirodvoru svirala je godba žalostne glasove. Med tem ko so gosp. učitelji peli dve nagrobnici, stopala je nežna šolska mladina v vrsti mimo groba, metajoč vanj šopke, ter je končno zapela:

Le počivajte breztrudno
Nam v tihotnem grobu tu,
V blagor nam je roka Vaša
Vedno bila brez miru.

Bili ste učitelj mili,
Polni dušne zlahtnosti,
Zlate nauke v srcu lili,
V čednosti nas vadili.

Toda zdaj nam truplo Vaše
V črni zemlji tu leži,
Duša Vaša za plačilo
Se v nebesih veseli.

In gotovo se je pri tem vsakega polastila ta-le misel: Da, živel je, pa ne zastoni, živel je za blaginjo človeštva, in: »Gospod ne pozabi, — Plačilo deli«.

J. Č.

Gospodarske stvari.

Prva desetletnica »Hranilnega in posojilnega društva v Ptuj«.

Meseca prosinca t. l. minolo je deset let, da se je osnovala v Ptuj posojilnica. Celo na tistem osnovala